

20 års jubilæumsfest i Bymose Park, 4.9.21

Jeg er blevet opfordret til at holde en festtale i anledning af vores 20 års jubilæum.

Jeg har jo ikke været med fra starten, så der er sikkert nogen, som kan fortælle sjove detaljer fra dengang, og det tror jeg, der bliver lejlighed til senere.

Jeg vil begynde med at sige tak til jer, som var med til at starte dette bofællesskab. Det har I gjort rigtig godt. I har været med til at skabe dette lille Paradis – det flotteste anlæg i kommunen – hører man fra alle som kommer her.

Det er ikke skabt uden hårdt arbejde og mange sværds slag, men det gav også et godt sammenhold, I var 20 år yngre dengang og der var virkelig gang i jer.

Vi tilflyttere har jo hørt om en fantastisk festlig indvielse med faldskærmsudspring og med Dannebrog dalende ned fra himlen.

Man har hørt om fælles cykelture, tur til Sverige, om Jørgen der blev væk, og Tove der var rasende, Om guidet tur til Paris. Om lommetyve og seje bøffer. Der skete noget. Der blev festet og drukket igennem.

Nogle af os tilflyttere har da også oplevet flere festlige arrangementer med diverse aktiviteter, det var ikke ligefrem stille sanglege, men det fremgår vist af dias-show'et.

Dengang havde man egen flaskecontainer, i dag bliver der ikke drukket mere, end vi selv kan køre de tomme flasker væk.

Ak ja, tiden går, vi bliver alle ældre (hvis vi da får lov) og mere satte, aktivitetsniveauet er ikke længere så højt, som det har været.

Når man kigger ud over denne store forsamling tænker man, hvor tilfældigt det er, hvem man bliver plantet sammen med, så jeg har lyst til at præsentere os, set med mine øjne.

Nr. 25—Ninna og Benny

Jeg vil starte med vores stille og rolige formand, han elsker golf og bevæger sig i adstadigt tempo. Hans kone påstår han ikke rider samme dag han sadler. Det gør hun til gengæld. Hun er hurtig i replikken, lader aldrig irritationer eller uretfærdigheder forbigå i stilhed.

Nr. 27-- Kirsten Santon

den unge dame ved siden af er arbejdsramt, så hende ser vi ikke meget til i hverdagen, men hun møder troligt op til hoveri og andre festlige lejligheder.

Nr. 29—Birthe og Jens.

I næste hus har vi vores rullende fotograf med sin sejlivede kone, hun var tæt ved at tage billetten, men valgte i sidste øjeblik, at blive og servicere sin mand.

Nr 31—Vally.

Damen ved siden af er meget glad for blomster, men ikke bier. Hun har sommetider svært ved at tåle lugten i bageriet, så hun må flygte til friskere luftlag ved kysten.

Nr. 33—Lykke og Mogens.

Så går vi over stien og finder faldskærmsudspringeren og vores Web-master, han sidder troligt under parasollen og venter på det gule lyn, som kommer susende og skræmmer livet af pensionister og andet godtfolk.

Nr. 35-- Sonja.

Naboen kan sin algebra, hun jonglerer med tal og opstillinger og sørger for, at vores bogholderi altid er ajourført. Hende skal vi være gode ved, for vi kan ikke undvære hende.

Nr. 37—Birthe Bychdorf.

Enkefruen ved siden af har haft nogle svære år, men hun er en sej dame, som vi er glade for at have blandt os i aften, hvor vi måske får hendes smittende latter at høre igen.

Nr. 39—Grethe og Ib.

I næste hus har vi Rynkebys handyman, som er ekspert i alt det tekniske både ude og inde, og han kan godt lide at bestemme. Handy-manden har også måttet tage køkkentjansen da fruen i den seneste tid har haft helbredsproblemer, hun har dog i mange år passet godt på vores madkasse og i øvrigt ved hun god besked med, hvad der rører sig i området.

Nr. 41-- Kirsten og Kurt.

Så går vi over stien igen og finder vores sekretær, som holder os orienteret om, hvad der foregår bag de lukkede døre. Der kommer sommetider flere mails om dagen fra hende. Hun deler hus med båltaleren og huspoeten, som glæder os med sjove rim. Han går lidt stille rundt i hverdagen, men har stor underholdningsværdi ved festlige lejligheder.

Nr. 43—Supa og Bjarne.

Går man forbi næste hus hen under aften, fornemmer man en duft af spændende krydderier, her bliver lavet orientalsk mad, som giver slavepiskeren kraft og styrke til at svinge piskeren ved hoveriet.

Nr. 45-- HH og Alette.

Så kommer vi til SKRIVER-HANS, her er ord overflødige, dem har hans kone til gengæld masser af, og hun taler flere sprog, men undskylder tit sit franske.

Nr. 49—Grethe

I huset overfor bor en fredsommelig dame, som havde svært ved at komme ind i Paradiset, hun fik at vide, at hun helst skulle være sygeplejerske og gift med en håndværker. Hun kunne ikke rigtigt opfylde kravene, men blev på mirakuløs vis, alligevel lukket ind, og hun har følt sig velkommen fra dag 1.

Nr. 51—Karen og Otto.

Så kommer vi til Boheme-og kunstnerhjemmet. Her bliver fremstillet de skønneste akvareller, og her går man mere op i kunst end i at fjerne ukrudt. Det er så heldigt, at husvennen også er udøvende kunstner. Når han får lagt sko og strømper, træder han i pedalerne på vores husorgel og gør meget ud af forspillet.

Nr. 53—Birgit og Helge.

I næste hus gør man ikke meget væsen af sig, her lever man stille og roligt efter den daglige rutine, men man ved alt om hvad folk her i omegnen har haft i skuffer og skabe, man er nemlig ekspert i genbrug.

Nr. 55—Vibeke og Finn.

Man kan ikke sige om naboerne, at de går i et med tapetet. Her bor vores næsten selvvalgte bestyrelsessuppleant sammen med en yderst perfektionistisk og effektiv dame, hun rider længe før hun får sadlet, og så har de for øvrigt sørget for, at vi har fået sol over Rynkeby.

Nr. 57-- Grethe og Gunnar.

Så kom håndværkeren endelig, men han har desværre været uarbejdsdygtig i lang tid. Det med sygeplejersken glippede, men måske er det lidt henad en veterinær sygeplejerske med speciale i hunde.

Nr. 20—Pia og Elo.

De seneste indflyttere har sørget for at gennemsnitsalderen er sænket, og at vores flisebeholdning er steget.

Nr. 18—Kirsten Vengberg.

Lidt tilbagetrukket bor en dame, som i starten var meget effektiv og arbejdsivrig, hun har desværre også fået problemer med helbredet, så hun nu må nøjes med at svinge taktstokken ved generalforsamlinger og over det grønne hus.

Nr. 16—Jytte.

Så kommer vi til vores nestor, en frisk havekyndig dame, som ofte forsyner os med dejligt hjemmebak.

Nr. 14—Britta og Uffe.

I sidste (eller første måske) hus har vi Rynkebys golfchampion, han har vundet pokalen flere gange, og han skal derfor arrangere vores næste match, men det trækker ud, jeg tror han er bange for at miste den. Fruen i huset har også visse problemer, så hende ser vi ikke så tit, men når hun så viser sig, er hun ikke bange for at tage bladet fra munden og sige sin mening.